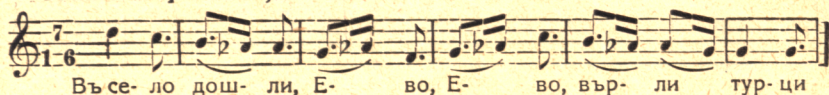

Сираче Ева.

25.

Тактъ на рженица

Въ село дошли, Ево,
 Ево върли турци.
 Конакъ поиска,
 Конакъ не дадохме, (2)
 Мома поиска,
 Сбраха се селяни,
 Чудомъ се чудѣха
 Кого ли да дадѣтъ
 На върлитѣ турци.
 — „Хайде да дадеме
 Ева хубавичка,
 Тя си нѣма Ева
 Ни майка, ни татка, (2)
 Ни братецъ, ни сестра,
 Кой да я пожали,
 Пожали поплаче.“
 Де е зачулъ това
 Паунъ добъръ юнакъ. (2)
 Той Еви думаше:
 — „Ево ле хубава,
 Ево ле гиздава,
 Бѣгай, Ево, бѣгай
 Изъ гора зелена, (2)
 Изъ вода студена,
 Че ще да те дадатъ
 На върлитѣ турци.“
 Забѣгнала Ева
 Изъ гора зелена, (2)
 Изъ вода студена.
 Дето е бѣгала,
 Тамъ е погинала.
 На Евино мѣсто
 Босилекъ изникна.
 Гора се смириша
 На зеленъ босилекъ.